

[Undervisningsministeren]

Der var engang, hvor hr. Tinning var med i ministeriet og fik noget at vide. Det vil aldrig ske igen.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det var bare en gentagelse af, hvad undervisningsministeren har fortalt mig. Jeg har svaret, at det må jeg forsøge at leve med. Men det, det drejer sig om, er ikke, om jeg kommer over hos undervisningsministeren og får noget at vide, men at undervisningsministeren fortæller de unge, hvad det er for overvejelser om den harmonisering af de økonomiske støtteordninger, man gør sig. Hvis ministeren kan finde en form, hvorunder ministeren kan fortælle de unge det, uden at jeg får det at vide, så for min skyld ingen alarm. Hvis det kan gøres, uden at jeg kommer over i ministeriet, så for min skyld heller ingen alarm. Det er slet ikke det, der er vigtigt. Det vigtige er, at de unge får at vide: hvad har man tænkt sig, hvad har man afvist, og hvad vil man måske gøre? Det er det, det handler om, og ministeren vil ikke fortælle det. (*Tilråb af undervisningsministeren* [Bertel Haarder]: Nej!). Nej, men hvad skal de unge så gøre? De kan så vente, til ministeren kommer med en løsning og siger: sådan er den, og den bliver forhandlet, og så må I så tage den eller lade være.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 84:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Skolefritidsordninger m.v.).
(Fremsat 9/12 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Den ændring af folkeskoleloven, som undervisningsministeren her har fremsat, kunne være en tiltrængt forbedring af tilbuddene til vores børn. Perspektivet i skolefritidsordninger kunne være positivt og værdifuldt, hvis man også samtidig er rede til at anvende de

ressourcer, som er nødvendige i den forbindelse. Tørre tal fortæller os, at ca. 250.000 børn i alt har omkring 14.000 fritidshjemspladser. Disse tal fortæller os også, sammenholdt med at ca. 2/3 af alle småbørnsforældre har udearbejde, at mange børn og forældre daglig står i en meget svær situation, og det er forståeligt.

For os er det vigtigt at understrege, at vi ikke kan medvirke til at lave upædagogiske parkeringsordninger. Vi finder det nødvendigt, at der anlægges et helhedssyn på barnets situation, og her tænker jeg ikke kun på en pasning af barnet, men også set i relation til barnets udviklingsproces.

Skal vi gå ind for disse skolepasningsordninger, så tror jeg, at mange forældre vil være enige med os i at stille krav om, at man ikke fra kommunernes side skal lave billige og lette løsninger, men de intentioner har undervisningsministeren ikke med i sit forslag, og det er egentlig en skam.

Jeg så i sidste uge, at undervisningsministeren var begyndt at læse de bøger, han skrev for 10 år siden, og han udtalte, at det var her, han hentede sine ideer fra. Det nærer jeg ikke på nogen måde den ringeste tvivl om, men undervisningsministeren vil næppe benægte, at han for 10 år siden ikke havde den samme erfaring, som han burde have i dag. Vi andre kan konstatere, at undervisningsministeren altså ikke er blevet klogere i løbet af de 10 år, og det skal jeg være den første til at beklage.

Vi er ikke enige i de intentioner, undervisningsministeren lægger i sit forslag. Vi kan ikke medvirke til at gennemføre skolefritidsordninger, hvortil der ikke samtidig er stillet krav om et vist minimum af standarder og normer, men vi kan være enige i, at det i stor udstrækning må lægges ud til kommunernes afgørelse, hvordan de ønsker at udforme deres skolefritidsordninger, men en forudsætning er, at kommunerne må opfylde visse minimumskrav.

Et andet krav, vi må stille, er, at der må være et rimeligt forhold mellem fritidshjemsbetalingsvilkårene og skolefritidsordningerne. Det kan i den forbindelse undre én lidt, at den ellers så liberale undervisningsminister også set i denne sammenhæng her så håndfast, som det er tilfældet, pålægger kommunerne at opkræve betaling.

[Lissa Mathiasen]

Vi deltager gerne i udvalgsarbejdet om dette forslag, men ønsker ministeren et samarbejde med os om det, kræver det for det første, at han lægger nogle andre intentioner i sit forslag, og for det andet, at han også er parat til at bidrage med ressourcer, så skolefritidsordningerne virkelig kan få det nødvendige pædagogiske indhold og dermed blive en værdifuld ordning til gavn for børnene. Skolefritidsordninger skal være til gavn for børnene og ikke kun have til formål at nedbringe de offentlige udgifter. I så fald bliver det dyre besparelser ikke mindst meneskeligt.

Karen Højte Jensen (KF):

I øjeblikket har kommunerne kun mulighed for at tilbyde pasningsordninger, fritidsordninger, for børn inden for den sociale regie. Dette forslag giver kommunerne lov-mæssig mulighed for også at oprette pasningsordninger i skoleregie, hvilket mange kommuner har ønsket. Det vil være hensigtsmæssigt på mange måder med pasningsordninger i nær tilknytning til skolen såvel af praktiske som af pædagogiske grunde, og når fru Lissa Mathiasen her starter sit indlæg med at fortælle om, hvor upædagogiske disse ordninger er, må jeg undre mig. Det fremgår helt klart af bemærkningerne til lovforslaget, at det skal være leg og beskæftigelse for børnene. Jeg ved ikke, om fru Lissa Mathiasen kan spå om, at det er nogle dårlige medarbejdere, der ansættes, men jeg har faktisk tillid til kommunerne med hensyn til, at man ansætter kvalificerede personer, og jeg har også tillid til kommunalpolitikkerne med hensyn til, at man ønsker et positivt indhold i disse ordninger. Vi ønsker vel alle sammen, at disse ordninger først og fremmest skal være til gavn for børnene.

Jeg mener da netop, at der er behov for fleksibilitet, fantasi og mangfoldighed, når kommunerne i de kommende år skal tilrettelægge deres politik på børnepasningsområdet. Jeg vil gerne understrege vigtigheden af kommunernes frihed vedrørende lokaler, personalsammensætning, personaleforudsætninger og antal medarbejdere. Jeg er meget glad for ministerens bemærkninger til forslaget om, at disse skolefritidsordninger ikke må påføre det frivillige børne- og ungdomsarbejde konkurrence, og det mener vi heller

ikke de vil gøre, hvis de bliver tilrettelagt fornuftigt ude i kommunerne.

Vi tilslutter os således lovforslaget.

Øllgaard (V):

Venstres gruppe er meget tilfreds med dette lovforslag, som vil få den betydning, at folkeskolen også legalt får mulighed for at tilbyde leg og beskæftigelse uden for skoletiden. Der skabes hermed lovrammer omkring allerede eksisterende og oftest velfungerende skolefritidsordninger.

Vi glæder os især over, at lovforslaget i så høj grad lægger op til, at de fornødne beslutninger træffes lokalt, fordi det rigtige sted at beslutte, om man lokalt vil arrangere sig med sådanne skolefritidsordninger eller ej, er selvfølgelig ude i de givne lokale områder.

Det rigtige sted at tilrettelægge omfang, form og indhold er naturligvis lokalt, og vi forudsætter ikke, i modsætning til fru Lissa Mathiasen, at der nødvendigvis skal gives besked fra centralt hold om, hvad der måtte være det rigtigste at lægge i disse fritidsordninger.

Vi synes, det er helt rigtigt, at ansvar og tilsyn lægges først og fremmest hos nævn, skoleinspektør og skoleleder, altså ude i kommunerne.

Vi går ud fra, at de lokale beslutninger, der måtte blive truffet, bl.a. vil føre til et godt og frugtbart samarbejde især med det lokale frivillige børne- og ungdomsforeningsarbejde. Det kan dreje sig om f.eks. gymnastik, sport m.v. Vi tror i det hele taget, at dette lovudspil vil kunne føre til mange fornuftige arrangementer ude i områderne, alt efter lokale behov og lokale beslutninger.

Forslaget vil formentlig også kunne få adskillige gode afledede virkninger, f.eks. vil formentlig en del skolekørsel kunne spares, når der vil kunne tilbydes i højere grad fritidsordninger på skolerne, så nogen skolekørsel kan sammenlægges og rationaliseres en smule. Sådanne skolekørselsbesparelser vil der sikkert især kunne blive tale om i de mindre skoler.

Vi tror kort og godt, at det er et godt lovforslag, der foreligger her, og vi vil gerne medvirke til en frugtbar udvalgsbehandling.

Holger K. Nielsen (SF):

[Holger K. Nielsen]

Vores ordfører, fru Marianne Bentsen-Pedersen, kan ikke være til stede i dag, så jeg skal kort ridse SFs mere principielle opfattelse op i forhold til dette lovforslag.

I flere kommuner har man i øjeblikket noget, der ligner dette, men det er ikke alle steder, det fungerer særlig godt, og vi mener i hvert fald ikke, at der er nogen grund til at legalisere, om jeg så må sige, de ting, der findes, gennem dette forslag.

I forslaget ligger der klare forringelser. Der vil ikke være stillet pædagogiske krav til ordningerne, hverken til de normeringer, der skal være der, eller i forhold til det personale, der skal varetage fritidsordningerne. Der ligger i forslaget klare forringelser i forhold til forældrebetalingen, som efter al sandsynlighed vil gå op i og med, at det overlades udelukkende til kommunerne at bestemme dette.

Der vil blive tale om parkeringsordninger, sociale parkeringsordninger, som primært forekommer at være begrundet i offentlige besparelshensyn.

Der findes i øjeblikket fritidsordninger inden for det sociale system, og vi ønsker fritidsordningerne bevaret inden for dette system. Vi har principielt ikke noget imod, at man anvender de lokaler, der er i skolerne, men vi ønsker at fastholde ordningerne inden for det sociale system, og i og med at venstre jo kalder sig et ubureaukratisk parti, finder vi det lidt besynderligt, at man nu ønsker at indrette et 2-strengt system inden for dette område.

Alt i alt kan jeg sige, at SF ikke kan medvirke til nogen positiv viderebehandling af dette forslag.

Tove Niemann (FP):

Fremskridtspartiet kan tilslutte sig mange af de tanker, der ligger i dette lovforslag, først og fremmest den, at skolefritidsordningerne skal koordineres med de øvrige fritidstilbud, for vi må værne om det frivillige børne- og ungdomsarbejde, der foregår rundt om i landet, et arbejde, der virkelig bliver udført af idealistiske grunde.

Af lovforslaget fremgår det også, at der ligesom på daginstitutionsområdet skal afkræves betaling af forældrene til børn, som optages i skolefritidsordningen. Det finder vi rimeligt, og vi er heller ikke spor bange for

at overlade til kommunerne at bestemme, hvordan personalenormeringen skal være, og hvad personalets uddannelse skal være. Ligeså tror jeg, der bliver en meget mere smidig form for åbningstider, så forældre, der har længere arbejdstid, eller som starter tidligere, kan få passet deres børn.

Fremskridtspartiet vil som sagt gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Grethe Lyngs (CD):

Med dette lovforslag skabes der gennem en mindre ændring af skoleloven lovhjemmel for kommunerne til at tilbyde skolepasningsordninger, sådan som det allerede praktiseres i en række kommuner. Der er således ikke tale om at presse nye ordninger ned over hovedet på nogen. Der er blot tale om, at loven bringes i overensstemmelse med det, der rent faktisk finder sted, og hvor der derfor må siges at være opstået et behov.

Det siges udtrykkeligt i bemærkningerne til lovforslaget, at der er tale om en frivillig ordning, og at det gennem bebudet ændring af styrelsesloven vil blive gjort obligatorisk, at skolenævnet høres i forbindelse med ordningens etablering, samt at fritidsnævnet bør høres. Hermed sikres, at de implicerede parter får mulighed for at gøre deres indflydelse gældende.

For børnehaveklasseelever og elever i folkeskolens yngste klasser rummer en skolefritidsordning den åbenlyse fordel, at børnene ikke behøver at opholde sig i mere end én institution pr. dag.

En anden åbenlys fordel er, at der gennem en sådan ordning gives bedre mulighed for tilsyn med elever i mellemtimer osv., problemer, der ofte er svære at få løst tilfredsstillende i skolens hverdag. Indførelse af skolefritidsordninger under skoleloven skønnes at kunne give offentlige besparelser på i alt 175 mill. kr., hvoraf de 100 mill. kr. falder på kommunerne, en økonomisk fordel, som vi ser positivt på. Der er altså her tale om en ordning, der er frivillig for kommunerne både med hensyn til, om den overhovedet skal etableres, og med hensyn til dens form og indhold, idet ministeren ikke i første omgang vil benytte sig af sin bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler. Der er tale om en ordning, der synes at kunne være til fordel for mange børn og for skolen som sådan, og en-

[Grethe Lyngs]

delig ligger der fordele i en bedre udnyttelse af den eksisterende lokalekapacitet og i offentlige besparelser.

Centrum-demokraterne finder lovforslaget fornuftigt og vil støtte det.

Ole Vig Jensen (RV):

Det er ikke første gang, vi behandler forslag om skolefritidsordninger. Forslag har tidligere været fremsat af den socialdemokratiske regering, og alt, hvad vi har kunnet sige af godt ved de lejligheder, kunne jeg gentage her. Det skal jeg undlade, men henvise dertil. Vi er stadig væk tilhængere af, at der kan etableres skolefritidsordninger.

Vi har tidligere haft de kritiske bemærkninger til forslagene, at de var for detaljerede, for stramme i bestemmelserne og lignede for meget de allerede kendte institutioner. Det tør nok siges, at dette forslag totalt er rensset for disse mere detaljerede bestemmelser, og det er vel her, vores bekymring er omkring dette forslag, at det måske nok er så enkelt, at det vil kunne skabe problemer i kommunerne i forhold til at få placeret skolefritidsordningerne fornuftigt i forhold til allerede etablerede pasningsordninger i den sociale regie og i øvrigt i forhold til andre aktiviteter i såvel skole- som foreningsliv. Men vi vil se nærmere på forslaget. Vi gør det positivt i udvalget. Vi mener, det kan danne grundlag for etablering af de pågældende skolefritidsordninger.

Tinning (VS):

Jeg kan forstå på det hele, at det nu bliver mig, der får lejlighed til at holde min egen lille studiekreds, hvor hr. Ole Vig Jensen vil undervise i parlamentarisk ansvar. Så kan jeg lære lidt af, hvordan de radikale opfatter det, for jeg forstår, at når man ser positivt på det og vil se nærmere på det i udvalget, og når det sikkert kan danne grundlag og sådan noget, så har man desværre en fornemmelse af, hvad vej det bærer.

Jeg vil gerne starte med at citere fra børnekommissionens betænkning, og det er en udtalelse af en række mennesker, Poul W. Perch, Jacob Vedel-Petersen, Bent Zachau-Christiansen, Henning Friis og ikke mindst fru Lis Møller, der ud over at have bidraget til denne betænkning er medlem af dette

ting. Man siger i børnekommissionens betænkning på side 190:

»Den anden halvdel af kommissionens medlemmer ... skal i overensstemmelse med flertallets synspunkt i den tidligere udtalelse *fraråde ændringer i lovgrundlaget for oprettelse af skolefritidsordninger*. Man mener for det første, at det, som fremhævet i udtalelsen, ikke på nuværende tidspunkt er forsvarligt gennem ny lovgivning at fastlægge rammerne om fritidsforanstaltninger for denne meget store børnegruppe, fordi mere dybtgående og bredere overvejelser om de 5-9-åriges krav til fritiden er påkrævet. Man ønsker ikke hermed at bremse indretningen af akut nødvendige fritidsforanstaltninger på skolerne i tiden, indtil det nævnte forberedende arbejde er afsluttet, men skal henvise til, at der allerede findes hjemmel i bistandsloven for oprettelse af socialpædagogiske fritidsforanstaltninger på skolerne, og at der i mange kommuner er etableret sådanne ordninger.«

Jeg synes, det ville være godt, om også det radikale venstre ville sætte sig stille og roligt ned og prøve at finde ud af baggrunden for dette bidrag til børnekommissionens betænkning. Man taler her om nødvendigheden af et forberedende arbejde for ligesom at finde ud af, hvad man gør for at lave tingene grundigt og undgå hovsa-løsninger og hovsa-lovgivning, som man måske alligevel skal til at lave om kort tid efter. Jeg tror, at især det radikale venstre ville have god gavn af at tale med den meget lille del af den konservative folketingsgruppe, som hedder fru Lis Møller, og som i hvert fald tidligere har vendt sig mod ideerne i dette lovforslag. Jeg synes specielt, det er vigtigt, fordi fru Lis Møller med rette, synes jeg, er kendt for at have en omfattende og kvalificeret indsigt i det sociale område.

Derudover er det jo sådan, at det, undervisningsministeren vil med dette lovforslag, helt oplagt er at sætte en bom for ulovlighederne. Det kan man sige passer meget godt til regeringens øvrige ideologi. Jeg synes dog, det er påfaldende, at en række partier herinde i så mange år, også under tidligere socialdemokratiske regeringer, stiltiende har accepteret ulovlighedernes fuldstændig uhæmmede floreren, for det er jo ikke sådan, som fru Karen Højte Jensen antydede, at kommunerne alene bruger hjemmelen i bistandsloven til at lave skolefritidsordninger. Kommunerne

[Tinning]

har lavet masser af ordninger, som ikke er oprettet med hjemmel i bistandsloven, men som er oprettet uden hjemmel i noget som helst lovgrundlag. Det er skinbarlige ulovligheder, som, fru Karen Højte Jensen, det konservative folkeparti, hele den borgerlige fløj og socialdemokratiet har kendt til i masser af år, men man har bare sagt: nå ja, ulovligheder er det vel, men det går jo nok. Det er en lidt anden holdning, end når man i øvrigt diskuterer, hvad man skal bruge statsmagten og magtapparatet til.

Så siger fru Karen Højte Jensen, at der er jo ikke nogen, som ikke mener, at det er hensynet til børnene, der skal i første række, og jeg tror, det er rigtigt, at hvis vi bliver på det ideologiske plan, så er vi vel alle børnevenner i en eller anden udstrækning. Det, det handler om, er jo ikke, at vi er nogle, der mener, at herinde går folk rundt, som i virkeligheden mener, at børn bør spises eller forfølges eller sådan noget. Men det, vi mener, er, at man fører en politik, som går ud over børnene. Når en lang række partier inklusive det radikale venstre har beskåret kommunernes bloktilskud radikalt, og man så er med til at lave noget, der bare kunne minde om denne åben-op-for endnu flere af den type pasningsordninger, hvor kommunerne helt frit kan fastlægge normering, åbningstid, priser, personaleuddannelse, og hvad ved jeg, så skulle det undre mig voldsomt meget, om ikke der bliver tale om barberede udgaver i forhold til det, vi kender i dag, og altså dårligere pædagogiske tilbud til børnene. Jeg siger ikke, at man ikke kan lave noget, der er bedre end det, der foregår i institutionerne i dag; det tror jeg man kan, og jeg er enig i, at vi må bruge fantasi, kreativitet, spontaneitet, og hvad vi i øvrigt kan finde på af kønne ord, men man skal bare være opmærksom på, at hvis man først siger til kommunerne: I skal spare så og så mange milliarder, og et af områderne er skolefritidsordninger, så kommer man til, selv om man er glad for børn, at forringe deres vilkår. Dette er jo ikke først og fremmest et pædagogisk forslag, men endnu et spareforslag.

Steffensen (KrF)

Kristeligt folkeparti har aldrig i princippet været tilhænger af skolepasningsordninger, men det er nu noget, et flertal har ønsket at

vi skal have, og vi har jo også nu en skolepasningsordning. Der har jo for øvrigt også været lagt op til – som vi har hørt det af tidligere ordførere – skolefritidsordninger. Det forslag, vi her har fået fra undervisningsministeren, er et forslag, som er enkelt, og som altså er en logisk følge af udviklingen.

Jeg synes, det er et forslag, som er godt i den retning, at det er et tilbud til de enkelte kommuner og skoleforvaltninger rundt omkring om at bestemme, om de ønsker at benytte sig af den mulighed, som gives. Det er altså en frivillig ting, det lægger vi også vægt på, således at man får den decentrale beslutningsproces placeret netop derude, hvor den bør placeres.

Endelig vil jeg sige, at det er betryggende, at ministeren også i bemærkningerne gør klart, at det ikke skal være nogen konkurrent til det frivillige folkelige arbejde, hverken når det drejer sig om ungdomsarbejde eller andet arbejde ude i sognene, og derfor vil jeg sige, at sådan som forslaget er udformet, vil vi se positivt på det i udvalget.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal ikke komme med særlig mange bemærkninger. Jeg synes, forslaget er blevet grundigt endevendt i de indlæg, der har været. Jeg indrømmer blankt, at det er et meget enkelt forslag. Jeg har også forstået, at enkelte ordførere synes, at det næsten er for enkelt, men det må jo være noget, man skal drøfte i udvalget.

Der er jo en bemyndigelse i forslaget, som man eventuelt kunne aftale at udnytte, men jeg vil absolut fraråde det, og jeg vil komme med to argumenter.

For det første findes der ikke noget område, hvor brugerkontrollen er mere effektiv end på dette felt. Vi har skolenævn, hvor børnenes forældre vælger repræsentanter hvert fjerde år til at overvåge, om alt går ret til i skolen. Der er ingen tvivl om, at skolenævnene vil beskæftige sig meget med dette. Der er næsten månedlige eller i hvert fald halvårlige forældremøder, hvor forældrene får mulighed for at forhøre sig om, hvordan det nu går i denne fritidsordning. Der er skolekommissioner og kommunalbestyrelser, som også vil interessere sig levende for det. Derfor vil jeg sige: hvis der er noget område, hvor vi kunne lægge hele indflydelsen ud til

[Undervisningsministeren]

kommunerne, må det være dette. Jeg kan ikke se, hvor vi kan gøre det, hvis vi ikke kan her, hvor der er så stor brugerindflydelse lige tæt op ad det, der foregår. Det var mit første argument.

Mit andet argument er følgende: regeringen står midt i et stærkt arbejdsbelastende regelsaneringsarbejde. Man har fra næsten samtlige borgmestre i dette land uanset parti-farve spurgt, om vi dog ikke godt ville fjerne hundredvis af cirkulærer. Fantasien har været virkelig stor, og det er helt på tværs af partierne. Skulle vi så ikke prøve at lade være med at lave flere cirkulærer? Jeg synes, vi skulle forsøge at lade være. Det er min anbefaling, men nu må udvalget drøfte sagen.

Tinning (VS):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men bare gøre opmærksom på, når nu undervisningsministeren selv trækker det aspekt med brugerkontrol eller brugerindflydelse – hvad det nu hedder – frem, at det er faktisk sådan, at hvis man sammenligner den forældreindflydelse, der vil komme i disse skolefritidsordninger – som det ligger nu i hvert fald – med den forældreindflydelse, som er i daginstitutionerne under bistanstloven, så er forældreindflydelsen i de institutioner, der er oprettet med hjemmel i bistanstloven, langt større. Nu siger undervisningsministeren nej, men så vil jeg i hvert fald godt sige, at et mindstekrav må dog være, at forældrene får samme indflydelse. Vi mener, det er nødvendigt med et selvstændigt forældreråd, som har mindst den samme kompetence, som når det drejer sig om daginstitutioner under bistanstloven.

Det var den ene ting. Den anden ting er, og det behøver sådan set ikke at være nu, men jeg synes, det kunne være rart på et tidspunkt at få forklaret, hvorfor det er skolelederen, som skal have den administrative og den pædagogiske ledelse af fritidsordningen. Jeg forestiller mig, at der vil være en leder af selve skolefritidsordningen, og jeg synes da sådan helt umiddelbart, det er svært at forstå, hvorfor den leder ikke skal have det pædagogiske ansvar, men at skolelederen skal have det, for skolelederen vil vel i virkeligheden ikke have specielt meget med skolefritidsordningen at gøre i hverdagen. Det kan vi eventuelt kigge mere på i udvalget, men

jeg synes, det er vigtigt specielt at få kigget på det med brugerindflydelse eller forældreindflydelse, forældrekontrol og sådan noget, fordi det kan faktisk blive langt bedre, end der er lagt op til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af folketinget Svend Auken (S), Jytte Andersen (S), Bakholt (S), Hans Jørgen Jensen (S), Søren B. Jørgensen (S) og Kaj Poulsen (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Lovforslag nr. L 101).

Landbrugs- og fiskeriudvalget har afgivet tillægsbetænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til nedbringelse af jordbrugserhvervenes renteutgifter.

(Lovforslag nr. L 73).

Eksemplarer er omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Boligudvalget (12/1 83):

Udtræder: Alfred Andersen (SF)

Nyt medl.: Kalnæs (SF)

Udtræder: Lissy Holtegaard Christenen (SF)

Ny stedf.: Kirsten Fog Hjort (SF)

[Formanden]

Det energipolitiske udvalg (12/1 83):

Udtræder: Alfred Andersen (SF)

Nyt medl.: Kalnæs (SF)

Erhvervsudvalget (12/1 83):

Udtræder: Lilli Gyldenkilde (SF)

Nyt medl.: Rahbæk Møller (SF)

Udtræder: Holger K. Nielsen (SF)

Ny stedf.: Lilli Gyldenkilde (SF)

Kirkeudvalget (12/1 83):

Udtræder: Lissy Holtegaard Christensen (SF)

Ny stedf.: Lilli Gyldenkilde (SF)

Det politisk-økonomiske udvalg (12/1 83):

Udtræder: Ingerlise Koefoed (SF)

Nyt medl.: Rahbæk Møller (SF)

Udtræder: Gert Petersen (SF)

Ny stedf.: Ingerlise Koefoed (SF)

Retsudvalget (12/1 83):

Udtræder: Lissy Holtegaard Christensen (SF)

Ny stedf.: Inger Harms (SF)

Skatte- og afgiftsudvalget (12/1 83):

Udtræder: Hove Sørensen (SF)

Nyt medl.: Rahbæk Møller (SF)

Udtræder: Inger Harms (SF)

Ny stedf.: Hove Sørensen (SF)

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Svend Auken (S):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Lovforslag nr. L 101).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 14. januar 1983, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 16.20
